

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE
Glasilo Slovencev v Argentini

Leto LXXIX | 21. novembra 2020 - Buenos Aires, Argentina | Št. 18

www.svobodnaslovenija.com.ar

Svobodna Slovenija

68. OBLETNICA DRUŠTVA SLOVENSKA VAS IN 61. OBLETNICA BLAGOSLOVITVE CERKVE MARIJE KRALJICE

Prevedene številke naših obletnic nas popeljejo v leti 1952 in 1959.

Slovenska vas se je leta 1952 šele rojevala. Precej hiš je že razpršeno stalo na prostoru, ki je še dve leti prej bil le zapuščen travnik, ki je služil za pašo kravam in konjem. Bili so že določeni prostori za cerkev, dom in igrišče, njihova uresničitev pa je bila samo načrtovana v mislih nekaterih vizionarjev, ki so dobro vedeli, da je za izvedbo najprej potrebna organizacija. Tako je prišlo do ustanovitve Društva Slovenska vas, skupne organizacije vaščanov, ki ima že 68 let odločilno vlogo.

Naslednja leta so bila čas pospešenega vaškega razvoja. Vedno večjemu številu hiš se je pridružil prvi Dom, oživel je igrišče, s prihodom lazaristov pa se je pričela gradnja cerkve Marije Kraljice, ki jo je 15. novembra 1959 blagoslovil lomaški škof Alejandro Schell. Tega blagoslova je bila v obilni meri deležna vsa vas.

V obeležje teh pomembnih dogodkov, pa tudi vsega pestrega skupnega življenja, ki jim je na najrazličnejših področjih sledil kot razvoj dragocenih talentov, od Stvarnika podeljenih skupnosti in njenim posameznikom, se je v nedeljo, 15. novembra, vršila dvodelna prireditev.

Prvi del je potekal prisostvovalno v posebej okrašeni cerkvi Marije Kraljice, s sv. mašo, ki jo je daroval naš župnik g. Toni Burja C.M. Zbrali smo se seveda z vso previdnostjo, ki jo protokol zaradi pandemije priporoča. Skupaj z mašnikom smo se Bogu zahvalili za prejete talente in Ga prosili, da bi jih bili zmogni najboljše razviti in pomnožiti. Marijin plašč nas je in nas bo še naprej ščitil pri teh skupnih naporih, da bi tudi nam veljalo Jezusovo povabilo: Vstopi v veselje svojega gospodarja.

Drugi del se je predvajal po spletu. Odlični zamisli in pripravi Danija Grbca je za to potrebne tehnične sposobnosti dodal njegov sin Martin.

Po argentinski in slovenski himni v spoštljivo priznanje izvorni in novi domovini, so pozdravili predsednik Društva Slovenska vas Vinko Glinšek, predsednik Zedinjene Slovenije inž. Jure Komar, veleposlanik Republike Slovenije v Argentini Alain Brian Bergant in č.g. Toni Burja. Želeli so vse najboljše Društvu in Cerkvi ob obletnicah z željo, da se po omejitvah, ki jih pandemija nalaga, ponovno razcveti skupno delovanje.

Program z naslovom »DVIGNIMO GLAS UPANJA« je slonel na poetičnem razmišljanju Martina Sušnika o pandemski in nepandemski zadržanosti in o tem posebnem času, ki prizadeva strah in trpljenje posameznikom in skupnosti. Glas v ozadju (Boštjan Modic), ilustrativno spremljan z dobrimi fotografskimi posnetki, je uvajal v razne recitacije zelo primerno izbranih pesmi in njih avtorjev. Tudi tokrat jih je dovršeno izpeljala »Danijeva« skupina mladih (Natasha Grbec, Jeremias Žitnik, Lourdes

Kocijančič, Karla Burja, Paula Kocijančič in Valerija Urbanija) spremljana z že uveljavljenimi Cirilom Janom, Tomažem Ahlinom, Markom Kocijančičem in samim Danijem Grbcem.

Zaključna pesem "Slovenec sem" učencev slovenske šole z vodstvom Monike Urbanija je zgovoren izraz ponosne pripadnosti slovenstvu, kot je pohvalno v svojem pozdravu omenil veleposlanik Bergant. Tako smemo zreti v bodočnost s krepko dvignjenim upanjem, ki se kot glas širi v vse smeri in obeta še mnoga praznovanja obletnic naših ustanov.

Omeniti moram tudi prav tako virtualno prireditev 68. Mladinskega dne. Žal se je letos vršil brez zbiranja na našem prostornem igrišču, člani, s predsedništvom Natashe Grbec in Valerije Urbanija pa so vseeno poskrbeli za obeležitev, v pričakovanju, da bo prihodnje leto prostor znova poln mladine.

Franci Sušnik

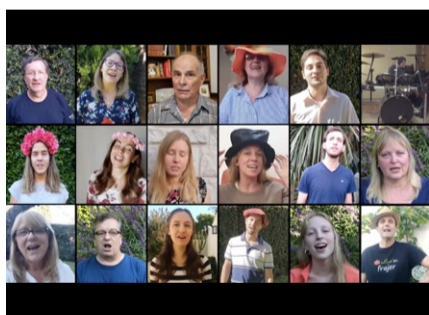
POVEZAVA: <https://www.youtube.com/watch?v=cGTZ7oHICM>

53. PRISTAVSKI DAN

V nedeljo, 25. oktobra je Pristava praznovala novo obletnico, 53. rojstni dan. Kot je v svojem pozdravu rekel predsednik Miloš Mavrič, kar malo drugače pa vendar ljubko. Pod geslom „Upanje se spusti na dušo in zapoje melodijo, ki najslajše zveni ob nevihti“ se je razvil lep zamišljen in prijeten program, ki je pustil v nas odtенок optimizma in dobre volje, kar ni malo za našo že predolgo preživeto karanteno.

Ob 9.30 smo se povezali v skupnem rožnem vencu, ki so ga zbrano molili vsi člani družin Papež Córdoba, Oblak, Zarnik, Jerovšek, Vodnik in Gaser. Sledila je sv. maša v cerkvi Marije Pomagaj, ki sta jo darovala čgg. Franci Cukjati in Robert Brest. Pri petju so sodelovali: družina Križ, Cvetka Č. Tomažević, Marija Zurc, Erika in Boris Čeč, Karolina Kenda in pri orglah Tomaž Kenda.

Točno ob 11.15 je pričel kulturni program, kateremu smo sledili preko youtubea. Na vrtu Pristave, ob zvokih obeh himen sta Miloš

POVEZAVA: <https://youtu.be/XTmyYNcUb-U>

Mavrič in Monika Č. Kenda dvignila argentinsko in slovensko zastavo, kot je običajno za slavnostni praznik. V svojem pozdravu se je predsednik Miloš Mavrič še posebno spomnil umrlih članov, znancev in prijateljev, od katerih se nismo mogli osebno posloviti, a so z name v spominu. Pozdrave in čestitke smo prejeli od veleposlanika Alaina Briana Berganta, kateremu se je pridružila ministrica za Slovence v zamejstvu in po svetu dr. Helena Jaklitsch, ter inž. Jureta Komarja, predsednika Zedinjene Slovenije.

O Pristavi so razmišljale žene, matere, učiteljice: Mojca Jelenc, Marjanka Ayerbe R. Ciccario, Monika Č. Kenda, Nadica K. Grohar, sestre Mariči D. Conde in Helena Dolinšek pa Cvetka Č. Tomažević in Marta K. Golob. Tudi dečki in deklice so se pogovarjali, obujali spomine, pogrešali pristavsko igrišče, srečanja in medsebojne stike. Toda vse pa le ni zamrlo v

teh mesecih! Prikazali so nam prisrčen audio s pesmijo „Rdeča roža“ ob spremljavi inštrumentov. Pesem nam je pobožala srce! Tudi folklorna skupina nam je pokazala kako pridno vadi z zaščitnimi maskami. Odbor nam je pa pokazal, da se z lahkoto priključujejo sejami, pri katerih je prisoten tudi g. Franci.

Prijatelji Pristave smo se poslovili s pesmijo polno upanja, da bomo ostali še bolj povezani.

Priprava programa je bilo delo Tatjane Rožanec, Viki Selan in Maruče Zurc. Pri video montaži je bil Aleš Grohar in pri uspešnem tehnološkem dosežku Audio Pristava.

V nadaljevanju nam je bilo napovedano posebno darilo. Res presenetili so nas z radijsko igro „Težave s hrbenico“ - avtor John Graham, prevedla Tanja Mastnak v režiji Maruče Zurc. Kot nalašč izbrana za ta čas, ko nam je odrska predstava v živo prepovedana, nas ta komedija zmešnjav v pičli uri spravi v smeh in sproščenost duha. Kot v najboljših starih časih, ko ni bilo televizije, smo lahko dali polet naši domišljiji, si posebno zamislili vsako sceno in se zabavali. Vloge so zelo dobro odigrali: Lučka J. Oblak, Karel Selan, Dominik Oblak, Aleks Zarnik, Tone Tomažević, Albi Klarreich, Gabrijela B. Križ, Cvetka Č. Tomažević in Martin Križ.

Vsa zahvala in priznanje za tako prijetno in zabavno uro na radiu. Čestitke režiserki in igralcem ter skupini Audio Pristava, ki iste nas srčno obogatili!

Ana Marija Klanjšček Hren

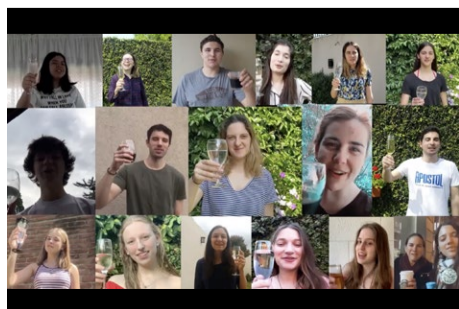
ZORKO
SIMČIČ

99 LET

V četrtek, 19. novembra, je praznoval 99 let plodnega življenja slovensko-argentinski pisatelj Zorko Simčič, velik pričevalec vere in slovenstva.

Spoštovani gospod Zorko, čestitamo vam ob tem lepem jubileju in vam želimo vse dobro, v teh časih predvsem zdravja.

Bog Vas živi!

VIRTUALNI 51. PEVSKO GLASBENI VEČER

Leto 2020 ni ravno navadno leto, a kljub temu smo želeli, kot že toliko let, skupaj uživati ob glasbi. Zato smo se v centralnem mladinskem odboru sprizajnali z razmerami in odločili, da pripravimo »51. Virtualni Pevsko glasbeni večer«.

Izvedli smo ga preko youtube v soboto, 3. oktobra, in do sedaj si ga je ogledalo več kot 2200 oseb.

Pričel se je program. Miki Selan in Niko Oblak sta vodila večer in predstavljala umetnike.

Večer so otvorili Luči Ayerbe Rant, Juana in Rafa, pevski prijatelji, ki imajo najraje muzikale. Zapeli so pesem "Canción del Pinar" - Silvina Garre.

Sledil je Karel Mehle. Glasbenik, ki sicer rad igra različne inštrumente, je tokrat izbral orglice. Spremljal ga je Checho Mancini pri klavirju in zaigrala sta "Cinema Paradiso" - Ennio Morricone.

Grohar Brotherhood - Pavel, Maki, Nevi in Aleš so že od otroških letih navajeni peti z družino. Skozi leta so začeli poskušati tudi razne inštrumente in še vedno radi skupaj pojejo in igrajo. Presenetili so nas, ker so pripravili mashup treh pesmi "Hočem le tebe" - Modrijani, "Ljubi me Ljubi" - Čuki in "No" - Los Huayra.

Sledil je pristavski virtualni zbor, ki ga sestavljajo člani Pristavskega doma, ki radi pojejo in delijo lepe trenutke. Pod vodstvom Marjanke Grohar so zapeli "Tam v džungli" - Peretti & Co., prir. J Blasco.

En la brecha - bratje Uršu, Cec, Luka in Matej Urbančič izbirajo tako glasbo, ki jim kaj pove ali dobijo v njej izraz tega, kar doživljajo in čutijo. Hvaležni so slovenski in argentinski tradicionalni glasbi, ker jih spremlja skozi življenje. Zapeli so pesem "Pozdrav s Planin" - Čuki.

Bariločanka Miki Figueroa poje že od otroških let, najraje ima muzikale. Letos se je že tretjič predstavila na PGV, zapela je "If I Ain't Got You" - Alicia Keys.

Med kratkim odmorom smo si lahko ogledali razstavo mladih umetnikov (Maria Pau-

la Jakoš, Kristi Urbančič, Valeria Oblak, Miki Križ in Carolina Kenda), s svojimi izdelki so se nam pa predstavili tudi mladi podjetniki (Deli Brownie - Cati Podržaj, Aloha Full Training - Niko Puntar, Amankay.art - Viki Kastelic in Mile Zupanc, Nutrir - Štefi Bokalič, Chipas Holy Sir - Cinti Oblak, Dermo Care - Nati Podržaj, Hakuna Matata - Nevi Grohar, Okusi Dulces - Miki in Andre Puntar, Omaui pasteleria - Poli Skubic, Elite Tehnično Svetovanje - Pavel Grohar, Sofia Agata Ceramica - Sofi Cordoba ter Ljubim Tea - Dalma Grbec).

Drugi del je odprl Tomi Lenarčič s svojo kitaro, danes pravi klasik na naših PGV. Predstavil se je že kot solist, v duetih in tudi z drugimi skupinami, kakor Get Funky in Andinske Lame. Tokrat je solistično zaigral "Love of my life" - Queen.

Sledili so Bratranci - Nacho in Mikaela Mehle s pesmijo "Motivos" - Abel Pintos.

Letos sta se prvič predstavila Viki in Niko Kastelic, presenetila sta nas z "Drive It Like You Stole It" - Sing Street.

Skupino TO NI sitni sestavljajo bratranci in prijatelji, vsi nadarjeni glasbeniki. Prvič so se

predstavili pred publiko leta 2014. Radi izvajajo glasbo vseh vrst, če pa je rock ... še bolj! Zelo originalno so zaigrali in zapeli "TONI - Konis Hupen".

Kar naenkrat je Anonimus prevzel kontrolo Pevsko glasbenega večera! Vsi vemo, da se tehniki, ki skrbijo, da vse dobro izpade po navadi ne morejo pokazati na odru, ker je prav tisti dan največ dela v ozadju, za mešalno mizo, za odrom, na balkonu... Ampak letos je vse drugače in čeprav so morali skozi dva meseca priprav vložiti kar dvajsetkrat več ur dela kot običajno, so se Matjaž, Aleš, Pavel in Adrian odločili, da tokrat tudi oni predstavijo svojo točko, v poklon in zahvalo vsem tehničnim delavcem, ki na vsaki predstavi tiho in nevidno skrbijo za sceno, luči, zvok, skratka, da vse lepo teče. Zapeli so "Je treba delat" - Adi Smolar in nam v posnetkih prikazali delo za kulisami.

Kot zadnja točka večera sta se predstavila Dani Vasle in Branko Marinič s pomočjo mlajših članov družine Gaser: pokazali so nam da, kljub težkim okoliščinam, ... "Vse se da" - Vlado Kreslin.

Miki in Niko sta se posločila in zaključila večer, za sladico smo pa lahko ponovno uživali ob lanskem hitu "Samo milijon", pri katerem so sodelovali glasbeniki vseh starosti iz vseh domov.

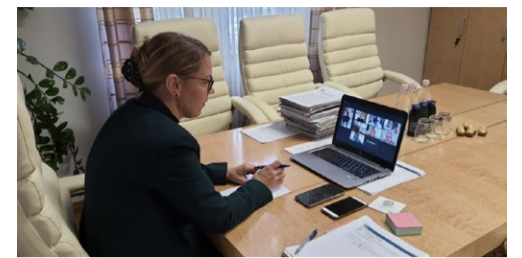
Čestitamo vsem mladim, ki so svoje talente delili z nami!

Hvala Uradu Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu ter sponzorjem.

Zahvala gre tudi skupini AudioPristava in Marii Pauli Jakoš, ki so nam priskočili na pomoč in s trudom in oblikovanjem programa uresničili letošnji PGV!

Če si PGV še niste ogledali, ne zamudite priložnosti, v naslednji povezavi najdete posnetek: <https://youtu.be/CGdMrGV12rM>

Centralni odbor SDO - SFZ 2020

Ministrica med sestankom. | Avtor USZS

SESTANEK Z MINISTRICO DR. HELENO JAKLITSCH

V ponedeljek, 13. oktobra, je potekal virtualni sestanek odbora Zedinjene Slovenije z ministrico dr. Heleno Jaklitsch. Tako je o tem sestanku poročal Urad vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu:

Ministrica za Slovence v zamejstvu in po svetu dr. Helena Jaklitsch se je v ponedeljek, 13. oktobra, udeležila virtualnega sestanka odbora Zedinjene Slovenije, krovne organizacije Slovencev v Argentini.

Na sestanku so predstavili dejavnosti slovenskih domov v Buenos Airesu v času karantene. Argentina je namreč že od marca zaprta, prepovedane so vse dejavnosti, tako tudi tiste, ki bi jih običajno organizirali v domovih. Zato so se hitro prilagodili situaciji in so svoje delovne prenesli na splet. Virtualno se tedensko ali kolikoli mogoče pogosto srečujejo posamezne sekcije in skupne, prav tako kjer je to mogoče, vsako soboto preko spleta delujejo slovenske šole, ob nedeljah pa imajo prenose maš. Veseli so bili, da so lahko to nedeljo prvič od marca izvedli slovensko mašo tudi v živo v cerkvi Marije Pomagaj v Slovenski hiši. Argentina je izvedbo maše namreč dovolila, v kolikor se upošteva omejitev udeležbe do 20 ljudi. V vseh teh mesecih pa veliko in požrtvovalno delo opravlja tudi Zveza mater in žena, ki starejše in osamljene »obiskujejo« prek telefonskih pogovorov in razdeljujejo pakete hrane, kjer je to potrebno.

Poudarili so še, da sta zanje versko življenje in šola bistvena stebra slovenske skupnosti v Argentini. Od tu izhaja pomembnost jezika, kako podajajo slovenski duh in čut do slovenstva mlajšim generacijam. Druge dejavnosti, kot so pevski zbori, gledališka dejavnost, folklor in drugo so vse dopolnilo temu osnovnemu temelju.

Ministrica je pohvalila njihovo delo v preteklih mesecih in jih seznanila z aktualnimi zadevami, povezanimi z delom urada.

(vir: gov.si)

OB TAKTU BARV XVII - LETO 2020

Odštevamo minute, sekunde ... 3, 2, 1 ... Začel je Ob taktu barv ... 17. kulturni večer, prvi spletni kulturni večer preko našega YouTube kanala.

Leto 2020 bo res nepozabno za svet zaradi pandemije Covida-19. Morali smo se prilagoditi novi vrsti komunikacije: virtualni.

Sprva nekako zoprno, neznan, zapleteno in nedosegljivo za vse "nas mlade", ki nismo bili vajeni YouTube, Instagrama, Facebooka, povezav ...

A kar hitro smo opazili, da ima virtualna oblika veliko korist: dogodek lahko delimo z vsemi prijatelji, kadar koli in kjer koli na svetu!

Letos smo bili še posebno veseli, da sta Micaela in Toni Podržaj sodelovala pri našem kulturnem večeru.

Dr. Victor Leber je predstavil in opisal letošnji dogodek kot noč pisanih čustev ...

"Ob taktu barv je čudovit večer umetnosti in prijateljstva, večer ustvarjalnega sveta in domišljije, na katerem je sodelovalo že mnogo

umetnikov, igralcev, pevcev, zborov, oktetov, ansamblov ...".

V treh minutah smo si lahko ogledali delo in trud organiziranja teh čarobnih prireditev skozi toliko let.

Takoj po predstavitvi sta se pa kar sama predstavila letošnja umetnika: Micaela in Toni Podržaj.

Micaela je nam predstavila svoja umetniška dela: keramične izdelke in digitalne ilustracije, v katerih je veliko kreativnosti. Zanima jo

prikazati nekaj, česar ne vidimo v vsakdanjem svetu ali kaj spremeniti. Kasneje pa je začela svojim izdelkom dodajati animacije in jih tako poživljati. Pri srcu so ji živali, narava, veselje, zato velikokrat pri delu uporablja te motive. Zelo rada ustvarja tudi kolaže z neskončnimi kombinacijami oblik, barv in tekstur. Že od samega začetka uporablja tudi glino, pri čemer se poslužuje različnih dekorativnih tehnik, izdelke pa okraši z lastnimi motivi.

Njene izdelke lahko odkrijete na njenem Instagramu: https://www.instagram.com/mica_pod/

Toni Podržaj pa je nas obdaroval s svojo mojstrsko interpretacijo na kitari: dve pesmi slavnega kitarista Eduarda Faluja: La cuartelera in El mishi, ki jih je priredil Carlos Roldán.

Toni se je že večkrat predstavil kot solist, spremljal je vokalno skupino Muččas ter pevski zbor San Martín in sodeloval pri ansamblu šole »Instituto Ballester«.

Vsak umetnik je pripravil svoj video posnetek, nato je Regina Truden Leber uredila celotno video montažo s svetovanjem Tonija Podržaja pri zvoku. Za lektoriranje se moramo zahvaliti Veri Breznikar Podržaj in Marti Jenko Škulj.

Dr. Leber je zaključil dogodek z naslednjo mislijo: Končno, ko vidimo vso to ustvarjalnost, lahko zaključujemo, kot je bil prepričan Ivan Cankar, da: "Zgodovina narodove kulture je zgodovina naroda samega".

Veseli smo, da smo lahko organizirali tako lep prvi spletni kulturni večer in v prepričanju, da se bomo naslednje leto lahko osebno srečali v našem preljubljenem domu San Martín, a tudi smo prepričani, da virtualnega načina komunikacije, ne bo konec. To je samo začetek!

Iskrena hvala obema umetnikoma za tako prelepi večer!

Povezava kulturnega večera Ob taktu barv XVII: <https://youtu.be/glpnPR5494>

Naročite se na naš YouTube kanal: <https://www.youtube.com/user/sdsanmartin>, kliknite na zvonček, da boste lahko sledili vsem našim dejavnostim in si ogledali vse naše video posnetke. Tudi lahko sledite tudi vsem našim novicam na Facebooku in Instagramu: <https://www.facebook.com/slovenskidom.sanmartin> <https://www.instagram.com/sdsanmartin/>

Regina Truden Leber

SPOMINI DR. ZDRAVKA KALANA *Nova knjiga*

Pri založbi Mladika, ki v Trstu že 64 let izdaja kulturno revijo Mladika in pa številne knjige, je pred kratkim izšla 5. knjiga zbirke Zapisi iz zdomstva, ki je posvečena spominom, razmišljanjem in pričevanjem naših ljudi po svetu. Gre za spomine "ameriškega Slovence" dr. Zdravka Kalana Zgodba mojega življenja.

V zbirki so pred Kalanovo izšle naslednje knjige avtorjev iz Argentine, ZDA in Kanade: Alojzij Geržinič – Od Save do Srebrne reke, Pavle Borštnik – Moj čas, Jože Mihevc – Skozi taborišča do sreče in Branko Rebozov – Spomini in misli.

Nova knjiga je dragoceno pričevanje katoliškega javnega delavca trdne slovenske in demokratične zavesti, ki se je rodil v Motniku pri Škofji Loki leta 1906, umrl pa je v New Yorku leta 1992.

Avtor živo in kritično slika svoje odvetniško delo v 30. letih prejšnjega stoletja v Novem mestu, Ribnici in Celju, takratno stanje duha med Slovenci, zasedbo in razpad Jugoslavije aprila 1941, razkol med Slovenci, revolucijo, nacionalno ilegalno in domobrance, nato grozljiva doživetja v taborišču Dachau, delo proti komunističnemu režimu tik po vojni z Američani in z majorjem Andrejem Glušičem v Avstriji in na Bavarskem, selitev v ZDA leta 1949 ter prvo obdobje novega življenja v Clevelandu.

Leta 1950 se je dr. Kalan preselil v New York. Tam je magistriral iz knjigovodstva in se zaposlil v javni upravi. Leta 1956 so se mu iz Slovenije pridružili žena in oba otroka. V slovenski župniji sv. Cirila se je zlasti s Prosvetnimi urami na tretjo nedeljo v mesecu uveljavil kot eden izmed stebrov slovenske skupnosti v velemestu. Še malo pred smrtjo se je odločno zavzel za ameriško priznanje samostojne slovenske države.

Le nekateri deli teh spominov so bili že objavljeni v časopisih, o šolanju in o štirih desetletjih življenja v New Yorku pa v njih zvezo zelo malo. Zato spomine dopolnjujejo zapis, ki ga je za to knjigo prispeval avtorjev sin mag. Tomo Kalan, in fotografije iz družinskega arhiva. Spremno besedo je prispeval tudi urednik knjige, tržaški časnikar Ivo Jevnikar. Publicistka in raziskovalka Alenka Puhar iz Ljubljane pa je v eseju Podvojeni Dachau strnila svoja spoznanja o tem, zakaj so nemška taborišča postala tako za preživle kot za jugoslovanski režim zelo občutljiva tema.

O delu založbe Mladike govori njena spletna stran (www.mladika.com), kjer so tudi navodila za morebitna naročila, tam pa je zaradi težav, ki jih povzročata pandemija, brezplačno na voljo tudi sama revija Mladika v digitalni obliki.

Ivo Jevnikar (ZA SVOBODNO SLOVENIJO)

NAŠI ŠPORTNIKI Tomás Korošec

– hokejist na kotalkah

Star je 22 let, je sin Ivija in Liyu Trejo Gendecher. Rodil se je v Argentini, kjer se je izpopolnil v hokeju. Živel je nekaj let v Sloveniji. Sedaj pa igra na Portugalskem.

Letos so športniki, prav tako kot vsi ljudje na svetu, doživeli prav posebno - izredno leto zaradi pandemije koronavirusa. Tudi Tomasu se je športno življenje zaustavilo za nekaj časa, ravno nekaj mesecev po tem, ko je začel poklicno igrati hokej v mestu Marina Grande, v centru Portugalske.

→ **Kdaj in kako si se odločil za hokej na kotalkah?**

Ko sem bil star 3 leta (2001) smo se z družino preselili v Slovenijo. Tam živijo teta Pavlinka in stric Boštjan Kocmur in bratrance, takrat tudi še stari oče Ivan (Korošec). V Sloveniji se otroci veliko vozijo s kolesom in se kotalkajo kar po ulicah. Tudi jaz sem se izredno rad drsal z rolerji.

Po treh letih bivanja v Sloveniji so moji starši odločili, da se vrnejo v Buenos Aires, kjer sem pričel igrati nogomet, kakor večina fantov v Argentini. Ko sem nekoč spremljal sestro v klub, kjer je igrala odbojko, sem zagledal od daleč, da se neki mladi kotalkajo. Približal sem se in odkril zame novi šport, ki me je prav kmalu prevzel: **hokej na kotalkah**. Poskusil sem igrati, in kar na lepem sem se počutil prav sigurnega pri tem športu, saj mi je kotalkanje bilo čisto domače, čeprav je bilo sedaj na štirih kolesih in ne na rolerjih. Nekaj časa sem treniral kar oboje istočasno, nogomet in hokej, dokler se končno nisem odločil za hokej. Če želim biti dober in nekoč poklicni igralec pri nekem športu, sem si mislil, moram izbrati enega in mu posvetiti čas.

→ **Ali so tudi v tvoji družini športniki?**

V moji družini so vsi zelo aktivni, še posebno pri muziki. Moja starejša sestra igra odbojko,

mlajša pa vadi ples. Tudi atični je igral hokej na travi, ko je bil mlad, ter vadil lahkootletiko.

→ **Ali si sodeloval pri kakšni dejavnosti v slovenski skupnosti v Argentini?**

Ne veliko. Nekajkrat sem s sestro in atijem sodeloval pri glasbenem festivalu "Rock pod ombujem". Nekaj časa sem tudi treniral nogomet pri skupini "Zedinjene Slovenije".

→ **V katerih klubih si igral hokej?**

Od 9. leta dalje sem stalno igral v klubu Huracán, čeprav sem bil kdaj pa kdaj poklican v klub Velez Sarsfield, kot ojačitev pri kakšnem posebnem turnirju. Z ekipo smo imeli mnogo zmag in osvojitvev.

Proti koncu leta 2018 pa sem bil poklican h argentinski reprezentaci.

→ **Kako potekajo tvoji redni treningi?**

Ko sem bil v Argentini sem treniral štirikrat na teden, včasih tudi dvakrat na dan. Trening je vključeval vadbo z utežmi ter šport. Poleg tega sem pa tudi sam večkrat še kaj dodal: tek, vožnja s kolesom, drsanje. Vse to poleg tekem, ki smo jih igrali ob sobotah. Ni bilo lahko, saj sem istočasno delal v nekem podjetju in študiral Poslovno administracijo na buenosaireski univerzi (UBA).

Tukaj, na Portugalskem, so treningi prav tako intenzivni. Treniramo dvakrat na dan. Zaradi pandemije so bili ukinjeni vsi športni turnirji med marcem in julijem. Šele meseca avgusta smo uradni lahko pričeli z novim turnirjem, a igramo alternativno, ker je mnogo območij zaprtih zaradi novega izbruha koronavirusa in ni mogoče potovati daleč naokrog. Še dobro, da mi je nov virtualni sistem na univerzah dovolil, da izkoristim čas in lahko študije na buenosaireski univerzi UBA nadaljujem od tukaj in tako počasi še naprej polagam izpite.

→ **Kako lahko opišeš svojo izkušnjo na Panameriškem prvenstvu v Kolumbiji leta 2018?**

Na Panameriškem prvenstvu je bilo nepozabno. Nikoli si nisem predstavljal, da me bodo izbrali za reprezentanco. To je bila zame velika možnost, da me spoznajo in me vidijo igrati. Veliko sem se naučil v tej skupini. Vsi so mi ogromno pomagali in tudi sam sem veliko do-

zorel pri tem.

→ **Ali lahko poveš kakšno zanimivo anekdoto v vseh teh letih kot športnik?**

Imam veliko nepozabnih doživetij, ko smo z ekipo potovali po provincah na Turnir Argentine. Ko potuješ in preživljaš več časa s soigralci se ustvarijo močne in dobre prijateljske vezi. Kot posebno anekdoto se pa spominjam zadnje tekme pred odhodom iz Argentine: Manjkali sta samo dve minuti do konca tekma in smo izgubljali 1-4, takrat smo se prebudili in obrnili rezultat: zmagali smo tekmo 5-4. Nekaj izrednega. Je morda tista neverjetna moč, ki izbruhne iz tebe v kritičnih trenutkih. Ko gledaš nazaj, ne moreš verjeti, da smo lahko sploh kaj takega z ekipo dosegli.

→ **Kako je prišlo do tega, da so te poklicali s portugalske ekipe?**

Že nekaj časa sem poizvedoval o možnosti, da bi igral kje v Evropi. Udeležba na Panameriškem prvenstvu mi je omogočila, da so me videli igrati in tako me je res tehnik portugalske ekipe Sporting Clube Marinense, kjer igra že en Argentinec, poklical in mi ponudil, da bi igral za njihovo ekipo pri 2. ligi.

→ **Te hokej osrečuje? Ali si predstavljaš sebe v bodočnosti še naprej kot poklicen igralec pri tem športu?**

Resnično čutim, da ljubim hokej. Že v Argentini sem v ta šport polagal veliko časa in energije, kot, da bi bil poklicen, čeprav nisem prejemal plače. Sedaj se mi je pa to uresničilo in bom še veliko več dal od sebe, da bom lahko dosegel višje cilje. Vem pa, da se to doseže korak za korakom.

→ **Katere so tvoje sanje?**

Najprvo si želim priti v 1. ligo na Portugalskem, ki je najbolj kompetitivna na svetu. Moje sanje so priti čim višje, kar se da pri hokeju. Vem pa, da je za to omejena doba, morda do kakih 35 let. Zato vem, da moram nadaljevati s študijem, da bom lahko potem dobil delo in ustvaril družino.

Dati vedno "en korak več" je lastnost, ki označuje uspešne ljudi, in to velja tudi za športnike. Skrivnost je v volji in v trudu. Tega ima Tomás Korošec na pretek, zato ne dvomimo, da bo v življenju prišel daleč. In to mu tudi iskreno želimo. Čestitke in še mnogo uspehov in uživanja.

-sonia tomazin

Morda še ne veste da...

...je Tomaz Kokalj, sin Ivka in Anke Smole, postal nogometni sodnik. Študije je končal decembra 2019 in še isti mesec dopolnil izpite pri AFA (Asociación del Fútbol Argentino). Že nekaj let sodi nogometne tekme, najsi bo v kategoriji FUTSAL, kjer sodeluje včasih tudi kot kronometrist, kot na igrišču 11. Čestitamo Tomiju za ta nov korak in mu želimo zanimiva doživetja v nogometem krogu. Ne dvomimo, da bo »pravični sodnik«.

... se je Andrej Vombergar vrnil v svojo ljubljeno Slovenijo. Po prestopu v FK Ufa ruske 1. lige se je slovensko argentinski napadalec vrnil v NK Olimpija Ljubljana. V tej ekipi je nogometaš najbolje izstopal saj je v 34 tekmah dosegel 15 golov. Poleg tega je osvojil še slovensko ligo in pokal. Ko se je septembra meseca vrnil v slovensko NK Olimpijo je bil sprejet kot nekoč Riquelme, ko se je vrnil v Boca Juniors, kar pomeni, da so ga slovenski navijači pogrešali. Želimo mu mnogo uspehov, golov in zadovoljstva na domači zemlji.

...je Andi Jakoš, po kompliciranem in prekinitnem športnem letu zaradi koronavirusa, pričel zelo uspešno avtomobilsko sezono pri TC Pista. Letos je že tretje leto v tej kategoriji in to se mu pozna. S svojim srečnim Dodgem ekipe Dole Racing je osvojil več prvih mest in se bori tudi za Srebrni Pokal (Copa de Plata). Letos dirka tudi pri TC Pick Up, kar mu prinaša nove izkušnje. Srečno, Andi, in še tako naprej!

-sonia tomazin

OkrOgle OBLETNICE | Maksim Gaspari (1883 - 1980)

Pred 40 leti, 14. novembra leta 1980 je v Ljubljani umrl Maksim Gaspari, eden najpomembnejših likovnih ustvarjalcev v zgodovini slovenske umetnosti. Njegova umetnost ja oprta na slovensko ljudsko izročilo, njegove prototipne podobe še danes povezujejo s slovenstvom. Za svoje zasluge je prejel Prešernovo nagrado in postal redni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti.

Življenjepis Maksima Gasparija

Rojen je bil 26. januarja 1883 v Selščku pri Begunjah, blizu Cerknice (Notranjska). Oče Giacomo je bil posestnik in trgovec, po rodu Furlan. Njegova mati, Ivana Švigelj, je bila hči premožnega posestnika in gostilničarja. Osnovno šolo je v letih 1890-1894 obiskoval v Begunjah, kasneje na realki v Ljubljani. Nato se je v Murnikovi trgovini v Kamniku učil za trgovskega pomočnika, ves prosti čas pa je veliko risal.

Leta 1899 je na prošnjo g. Murnika narisal sliko slanika, ki so postavili v izložbeno okno.

Slika te ribe je vzbudila zanimanje kamniškega veterinarja in zbiratelja umetnin dr. Nika Sadnikarja, ki je Maksimu omogočil šolanje v Ljubljani in na Dunaju in mu kasneje uredil atelje. Po zaslugi dr. Sadnikarja je Maksim Gaspari postal slikar.

Na Dunaju se je Gaspari vključil v jugoslovansko umetniško društvo "Vesna", katerega geslo je bilo: "Iz naroda za narod". Najprej se je učil na Grafičnem zavodu, kasneje pa na Akademiji umetnosti.

Leta 1907 je odšel v München a se je že naslednje leto vrnil v Slovenijo. Leta 1911 se je poročil s Frančiško Wurzer iz Bistrice v Rožu na Koroškem. V zakonu so se jima rodili trije otroci. Gaspari je ustvarjal tudi na ženinem

domu na Koroškem.

Gaspari je kot profesor poučeval risanje na raznih ustanovah, od leta 1928 pa do upokojitve (1948) je bil restavrator in risar v Slovenskem etnografskem muzeju v Ljubljani.

Leta 1952 je prejel Prešernovo nagrado za svoje življensko delo, dvajset let pozneje je postal redni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti.

Umrl je v Ljubljani 14. novembra 1980 v 98. letu starosti.

Gasparijevo delo

Maksim Gaspari je v temelju izrazil risar. Ustvarjal je v vseh slikarskih tehnikah, včasih je tehnike med seboj tudi kombiniral, od olja na lesu in platnu do akvarele ali svinčnika na papirju. Naslikal je razna slovenska narodna obredja in cerkvena praznovanja. Njegov čopič je naslikal ljudi, ki jih srečujemo v slovenskem ljudskem izročilu (godci, berači, vaški posebneži). Točnega števila del, ki jih je Gaspari naslikal, še sam ni vedel.

• Ilustracije

Gaspari je ilustriral preko 320 knjig in drugih del (razglednice, voščilnice). Od leta 1905 dalje lahko dobimo Gasparijeve ilustracije kot knjižna oprema, kot satirične politične ilustracije, karikature, diplome, kataloge, plakate, koledarje, šolske slike, razglednice in še kaj.

Svoj umetniški vrh je Gaspari dosegel v ilustraciji knjig: Kettejeve poezije 1907, Turki pred sv. Tilnom 1910, Milčinskega Pravljice 1911, Deseti brat 1944, Slovenske narodne pravljice 1952, Slovenske balade in romance 1955 in Rokovnjači 1956.

• Razglednice

Že na Dunaju se je Gaspari lotil slikanja razglednic v začetku dvajsetega stoletja. Razglednico je hotel spremeniti v nekaj več kot samo kartico za pošiljanje pozdravov - dal jim je umetniško vrednost.

Naslonil se je na tradicijo ljudskih noš, na sporočilo ljudskih pesmi, šeg in navad.

Zbranih je skoraj 500 različnih Gasparijevih razglednic.

• Narodne jaslice

Z izumom barvnega tiska so se v Sloveniji pojavile papirnate jaslice natiskane v tujini (Nemčija, Češka). Po prvi svetovni vojni je Gaspari začel razmišljati o jaslicah v okviru narodnega izročila.

Gasparijeve narodne jaslice so izhajale v letih 1919 do 1926 v založbi Umetniške propagande, izšle so na osmih polah in bile natisnjene v obliki litografije.

Pripravil Jože Jan

PANDEMONIUM

Moj prvotni namen je bil, da bi bil naslov tega članka Pandemija, ampak se mi je zdelo popolnoma neprimerno. Prvič zato ker, v skladu z mnenjem mnogih zdravnikov po svetu, se mi ta izraz ne zdi pravilen, saj je veliko drugih boleznih ki so enako svetovne in smrtno, pa niso bile vredne tega naziva. Drugič pa zato, ker bi brez premisleka ponavljal kot papiga, kar pravijo mediji, ko se v resnici dogaja nekaj drugega, ki je občutno resnejše.

To kar se dogaja je pravi Pandemonium, razpust vseh demonov, pri čemer se malokdo zaveda tragičnosti tega vsesplošnega nereda. Kljub temu je zanimivo opazovati kontrast te svetovne usklajenosti pri obravnavanju Covid 19. Zdi se skoraj sumljiva ta usklajenost med vsemi vlada sveta pri morbidnem širjenju novic o resnosti tega virusa, za katerega se je pa nenazadnje pokazalo, da ni tako strašno nevaren. Svetovna Zdravstvena Organizacija (SZO – ali OMS po špansko) je vodilna pri tej zadevi, in združuje vse odločitve v zvezi z virusom po vsem svetu. Vendar, ko smo videli toliko zmede kar se tiče izvora in zdravljenja bolezni, in po tem, ko smo slišali toliko strokovnjakov z nasprotnim mnenjem od tega ki vlada pri SZO-ju, se je mogoče smiselno vprašati kdo vodi odločitve SZO-ja. Mislim, da imam odgovor na to, in verjetno ga tudi sami imate. Ta je povezan z naslovom tega članka.

Tooliko, kar se tiče uvoda, saj sam nisem zdravnik, in moj namen ni da bi pri tem članku razpravljaj o zdravstvenem vidiku tega virusa. Mi je veliko bolj zanimivo opazovati, kaj ta tako imenovana pandemija povzroča pri ljudeh. Nek španski intelektualec je definiralo situacijo kot največji dosežek kraljevanja svetovne plutokracije, to kar se brez sramu proglašajo kot Nova Svetovna Ureditev. Vsi dokazi kažejo na to, saj je neverjetno, kako hitro se je razglasila potreba po karanteni, ko se je komaj kaj vedelo o virusu.

Vem kaj lahko mislite, namreč da razmišljam v smeri konspiracije, vendar se je vredno

vprašati če je smiselno nadaljevati tako, kot do sedaj, ko odloča neka majhna peščica ljudi, ki ji zelo močno oporekajo, medtem ko se širi ta zmeda, ta nered, to masivno razmišljanje.

To zadnje je še posebej resno, saj smo pričali temu, kako hitro je prišlo do tega. To čredno obnašanje je res presenetljivo, ta pasivnost, ta slepa poslušnost stališčem, ki v resnici ne vemo od kod prihajajo, in nam ni jasna njihova legitimnost, avtoriteta, zastopanje. Vsi smo bili priča hitremu širjenju začetnega strahu, in smo videli kako se je širil po medijih 24 ur na dan, čeprav so bile to novice, ki so zavajale, saj niso vsebovale pravega znanja o temi. Naravno je, da nas je strah neznanega, in še posebej če se to vztrajno širi, tako da se kaže neštete vrste krst in sveži grobov v pričakovanju več smrtnih novic. Strah je v tem primeru razumljivo naraven, vendar je potrebno, da ne zaupamo tej manipulaciji.

Ko so minevali meseci smo prišli do ugotovitve, da težava ni bila pri številu umrlih ali zdravljenju bolnih, temveč pri izoliranju zdravih. Niti najbolj kruta od diktatur, kar jih je poznalo človeštvo, ni dosegla tega s tako visoko stopnjo učinkovitosti. To je strahotna umetnina. In zadeva se samo slabša, ker negotovost je stalna, in smrt je zdaj samo še statistični podatek brez duše, banaliziran podatek, brez nadnaravnega pomena. S časom smo vsi doživeli to, da je nekdo v našem krogu umrl zaradi virusa. Pravijo pa, da je prisiljena izolacija postala edini način za preživetje do prihoda rešitvenega cepiva, ki naj ga tako doživeto promovira ista organizacija v katero naj bi dvomili.

Prava tragedija se je pokazala v tej novi normalnosti. Ljudje padajo v depresijo, verjetno zaradi negotovosti, vendar tudi zaradi izgube tistega modernega načina življenja, na katerega so bili vsi navajeni. Vsi pogrešajo tisti ritem, hrup, to, kar je zapolnjevalo ves ta čas, ki ga sedaj imamo odveč. Tako Netflix kot tudi internet in mobilni telefoni so sedaj v pretirani rabi. Kljub temu, nič ne more utišati tega kar je naravnega v človeku, ki pije od znotraj in ga pusti presenečenega.

To kar sedaj vpije v zavesti, je tisto kar je

bilo prvotno utišano s hrupom in hitrim ritmom življenja. Sedaj se je razkrila surova odvisnost modernega človeka od svojih malikov, materializem, ki ga opaja in ga ločuje od svoje notranjosti. Sodobni človek, samozadostnež, upornik in prevzetnež, ne more nadaljevati s svojimi starimi vzorci. Sedaj je izoliran, potegnen vase od strahu, pokoren sistemu, ki ga ne pozna.

Rekordna prodaja antidepressivov nam dokazuje nedoslednost miselnosti sodobnega človeka. Človek se je pustil premamiti od sodobnosti, ki je pogon sveta, ne da bi vedel, kam ga bo to pripeljalo. Sodobnost težko definiramo, nobeden res ne ve kaj sodobnost točno pomeni ali predstavlja. Lahko bi se reklo, da je to obljuba lažjega življenja, življenja polnega udobja in novih užitkov, ki človeka pripravi za uživanje v novi človečnosti. Sodobni človek je imel možnost doseči osvobajajoči individualizem, ne da bi se zavedal, da postaja le del nečloveškega pogona, ki ga vodi neznana sila. Bile so sladke in omamne obljube, ki so jih le redki postavili pod vprašanje, saj je večina sprejela sodobnost z neodgovorno radostjo. Bile so negotove in nevarne obljube, in človek je postal le člen verige te iluzije. Tako kot prepovedan sad v raj, ki pa na žalost ni bil le sad. Znova ista prvotna skušnjava. Hudič je zelo pameten, in človek preučil neumen, ali še slabše, neizogibno šibek.

Na koncu se je pokazalo, da ponosni sodobni človek ni nič originalen, in je le del mase individualistov, vsi enaki, popolnoma odvisni od hitrega materializma, predani sistemu, ki jim zdaj ukazuje, naj se predajajo strahu, naj se izogibajo drugim, in tako krhajo redke vezi, ki so že skrhanke. Trenutne razmere so postavile pred dejstvo to, da je ta presežni človek le šibki olupek, ki tava v morju negotovosti. Nenadoma se je znašel kot nag, izoliran, brez dostopa do svojih užitkov, z nogami z blata, ne da bi vedel, kdo je. Hedonizem in samozadostnost mu ne dajo nobenega odgovora, nobene utehe.

Na ta način, v svoji trmi in brezdušnosti, se človek naprej upira svoji pravi naravi, du-

hovni naravi. Duhovnost je bila postavljena v muzej, kot nekaj, česar se spominjamo brez nostalgije in s posmehom. Nekdanje vrednote družine, morale in tradicije so bile tako zapostavljene, da so ostale v pozabi, tako neuporabljene, da se jim redki upajo brez sramu posvečati in jih ponovno odkrivati.

Sodobnost je odločila, da je religioznost le kup zatirajočih dogem starih neumnežev. Religioznost je tako postala nekaj podobnega spaki, agresija proti človekovi ambiciji. Na koncu pa je ta sodobnost pustila človeka samega sredi pandemije, z izpraznjeno dušo, v neredu, in kar je še slabše, neobranjenega. To je pravo pogubljenje v svojem najbolj krutem pomenu.

Duše trpijo in ne najdejo druge rešitve kot to, da se vrnejo k svojim malikom, ki so jih odtujevali. In sredi te tragedije, Bog še vedno kliče v tišini, potrpežljivo, tako kot v vsej zgodovini človeške blodnje. A Bog je neizmerno spoštljiv in se ne približa brez odobritve človeške volje. Bog vedno kliče, dokler človek ne dojame svoje majhnosti in svojega pravega mesta v neskončnem redu božjega Stvarstva. Bog potrpežljivo čaka na človeka do zadnjega trenutka pred njegovim pogubljenjem, da bi ga rešil njegove majhnosti, postavil red v njegovi duši, in ga dvignil do pravega smisla neskončnega življenja.

Vendar Bog ne deluje sam, zgradil je svojo Cerkev, da bi stal ob strani človeku v njegovem iskanju. Danes bolj kot nikoli potrebujemo, da naša Cerkev sodeluje z našim Bogom, in ponovno predstavlja jasen svetilnik sredi nevihte. Danes bolj kot nikoli potrebujemo, da se Cerkev neha ukvarjati z zemeljskimi nepomembnostmi in se začne ukvarjati z dušami, ki so v nevarnosti.

Ta članek mogoče ni uporaben za nekoga, ki ni sprejel vere, vendar ga vabim k temu, da najde drugo rešitev, ki naj bi ga popolnoma prevzela, do zadnjega tkiva telesa, s popolno odkritostjo, brez humanističnih teorij, ki samo zvišujejo ponos inteligence za nekaj časa in ki zelo kmalu zginejo.

Jože Lenarčič

KOLEDAR

Svete maše in verski program

<https://sites.google.com/view/robertbrest>

5. decembra 2020

Zaključne prireditve slovenskih šol - virtualni dogodek

6. decembra 2020 ob 10.00

Skupna zaključna sv. maša za osmošolce vseh slovenskih šol v cerkvi Marije Pomagaj

OSEBNE NOVICE

† SMRTI

2. novembra je umrl **Luis (Lojze)**

Videnšek, teden dni po izpolnjenem 95. letu starosti.

V Buenos Airesu je živel od leta 1948 do lani, ko so ga preselili v Slovenijo, torej 71 let. V Sloveniji je preživel v krogu domačih še leto in pol.

V slovensko zemljo je bil pokopan v soboto, 7. novembra.

23. oktobra je v 92. letu starosti umrla gospa **Mimi Kopač Petek**.

VABILO

Spoštovani, pišem vam kot urednik spletne strani Grobovi znanih Slovencev

<https://www.najdigrob.si/>

V zbirko grobov je uvrščeno že kar nekaj oseb, ki so pokopane v tujini, žal še nobena iz Argentine (iz Južne Amerike imam le Branislavo Sušnik v Paragvaju). Zato se na vas obračam s prošnjo za morebitno pomoč. Zaenkrat imam na seznamu 4 osebe, in sicer

Jože Krivec
Nikolaj Jeločnik
Tine Debeljak
Bara Remec

Prvi trije so umrli v Buenos Airesu, Bara Remec pa v San Carlos de Bariloche (tam tudi pokopana).

Če lahko nekako pridete do slik teh grobov, bi jih z veseljem objavil. In seveda bi bil vesel drugih predlogov, če slišijo na temo znanih Slovencev.

Lahko pa grob objavi vsak, ki se registrira, če bi koga zanimalo.

V upanju, da vas stvar zanima, vas lepo pozdravljam

Janez Stare

“ ZA RAZMISLEK IN NASMEH ”

“En dober pregovor na dan, prežene slabo voljo stran”

PREGOVORI IN CITATI

STRPNOST

Mednarodni dan strpnosti (tolerance) je spominski dan, ki ga je 16. novembra 1995 v Deklaraciji o načelih strpnosti razglasila Generalna konferenca UNESCO.

Deklaracija o načelih strpnosti poudarja zaskrbljenost zaradi naraščanja dejanj nestrpnosti, nasilja, terorizma, ksenofobije, agresivnega nacionalizma, rasizma, antisemitizma, izključevanja, marginalizacije in diskriminacije, ki so uperjena proti nacionalnim, etničnim, verskim in jezikovnim manjšinam, beguncem, priseljenim delavcem, priseljencem in ranljivim skupinam znotraj družb, kot tudi dejanj nasilja in ustrahovanja, ki so zagrešena nad posamezniki, ki uveljavljajo svojo svobodo mišljenja in izražanja.

Strpnost pojmuje kot pogoj sobivanja na primerni kulturni in socialni ravni. Ko smo strpni smo bolj čuječi do soljudi, jih ne sodimo prenažno, poskušamo razumeti tudi drugo stran.

Strpnost je treba gojiti, da dosežemo biti razumevaljoči do drugačnosti in se zavedati,

da nismo edini na svetu in da je nujno, da živimo v sožitju in toleranci do drugih.

Poglejmo, kaj nam o strpnosti govorijo pregovori in citati:

• **Kdor ne misli na druge, bo nekega dne spoznal, da tudi drugi ne mislijo nanj.**

(Kitajski pregovor)

• **Malce zdravega razuma, malce strpnosti, malo humorja - kako prijetno bi se potem dalo živeti na tem našem planetu!**

(William Somerset Maugham, angleški dramatik, pesnik in literarni kritik)

• **Ni strpen kdor ne prenaša nestrpnosti.**

(Jaume Balmes, španski filozof)

• **Če želiš, da te drugi prenašajo, prenašaj ti druge.**

(Sv. Tomaž Kempinski, nemški teolog, menih, mistik in pisec)

• **Naši predsodki so enaki našim uram: nikoli se ne strinjajo, ampak vsak verjame v svojo.**

(Alexander Pope, angleški pesnik in prevajalec)

• **Ne ugaja mi beseda strpnost, vendar ne najdem boljše. Ljubezen nas žene k temu, da imamo do vere drugih enako spoštovanje, kot ga imamo do svoje.**

(Mahatma Gandhi, indijski politik, odvetnik in aktivist)

• **Otroci morajo biti zelo strpni do odraslih.**

(Antoine de Saint-Exupery, francoski pisatelj in letalec)

• **Bodite prožni kot trs, ne trdi kot cipresa.**

(Talmud)

• **Strpnost postane dolgoročno pridobljena pravica.**

(Georges Clemenceau, francoski politik, fizik in novinar)

• **Strpnost je najboljša religija.**

(Victor Hugo, francoski pisatelj, pesnik, dramatik, akademik in državnik)

• **Tudi če vsa družba temelji na nestrpnosti, vsak napredek temelji na strpnosti.**

(George Bernard Shaw, irski dramatik in pisatelj)

• **Nič ni bolj privlačnega pri človeku kot njegova vljudnost, potrpežljivost in strpnost.**

(Cicero, rimski državnik, pravnik in filozof)

Izbral Jože Jan

“Milost in dobrotljivost mi sledita vse dni mojega življenja in v Gospodovi hiši bom prebival najdaljše čase”.

23. oktobra je v 92. letu starosti za večno zaspala v Gospodu naša draga mama, stara mama, prababica in teta,

† MIMI KOPAČ PETEK

Iskrena hvala vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za molitve in izrečeno sožalje.

Posebno se zahvaljujemo g. Janezu Pintarju, g. Robertu Brestu ter msgr. Juretu Rodetu za duhovno oskrb, maše in obrede.

Iz srca hvala vsem, njeni:

sinovi: Lojze, Andrej in Marko in žena Mara.

hčerke: Mari, Neži, Angelca in mož Danijel in Pavla in mož Gabrijel.

vnuki in pravnuki iz družin: Astorga, Pavšer, Petek in Zupanc.

nečaki iz družin: Kopač, Starič, Kočar, Vozel.

Buenos Aires, Bariloche, Cipolletti, Ljubljana, Moravče, Prikrnica.

NOVEMBER 2020

Slovenske šole v Argentini bodo v soboto, **5. novembra 2020**, z virtualnimi prireditvami zaključile šolsko leto 2020.

Učenci 8. razreda vseh šol se bodo zbrali pri skupni zaključni sv. maši v **nedeljo, 6. decembra, ob 10.** v slovenski cerkvi Marije Pomagaj.

Obisk sv. Miklavža: po dogovoru v vsaki šoli.

Šolski odsek ZS

Bliža se božični čas in z njim **tradicionalna božična voščila v našem časopisu.**

Vabimo slovenska društva, pa tudi podjetnike, profesionalce, trgovce, obrtnike, predvsem pa mlade, ki začenjate svojo umetniško ali podjetniško pot, da skupaj z božičnim voščilom ponudite svoje storitve in izdelke.

Oglasi bodo letos brezplačni, javite se na email svobodna.ba@gmail.com

Svobodno Slovenijo podpirajo

REPUBLIKA SLOVENIJA
URAD VLADE ZA SLOvence V
ZAMEJSTVU IN PO SVETU

briganti
PREMIUM LEATHER SHOES

KOPAC S.A.
Fábrica de tubos y envases de cartón

GOLOMAX
SUPERMAYORISTA DE OFERTAS

Antonio Podržaj e Hijos S.R.L.

CKC
LABORATORIOS CKC
ARGENTINA S.A.

CA
CONSULTORES
ASOCIADOS

Grupo HZ

oblak®